

Carrièrefeminisme?

Op 13 november 2002 vond in kraakkaffee De Molli in Amsterdam een bijeenkomst plaats rond de vraag hoe feministies 'carrièrefeminisme' eigenlijk is. Een hoop kwam ter tafel, waar ik niks over zal vertellen. Een paar algemene opmerkingen wil ik je echter niet onthouden.

Iets over de opkomst bijvoorbeeld. Wie denkt - zoals ik eerlijk gezegd deed - dat feministiese onderwerpen op weinig belangstelling kunnen rekenen, was prettig bedrogen uitgekomen, die woensdag. Het kaffee zat goed gevuld met actief meepratende mensen. Peter (die ook meedoet aan deze denkochtenden) en ik vertelden iets over 'vrije arbeidskeuze', omdat we enkele jaren geleden een mini-kampanje rond dat onderwerp hebben gevoerd. Wat houdt vrije arbeidskeuze in?

Vrije arbeidskeuze

Vrije arbeidskeuze, de woorden zeggen het al, behelst dat iedereen geheel zelf zou moeten kunnen bepalen wat voor werk hij of zij doet, en of je werkt. In de bestaande economie kan ongeveer niemand dat. Daardoor doen veel mensen werk dat ze, als ze al het geld zouden krijgen dat ze zouden willen, niet zouden doen. Ik denk dan aan schadelijk en/of ongezond werk. Daarom zou er om te beginnen wereldwijd een basisinkomen moeten komen. Voor Peter en ik de kans kregen dit idee van vrije arbeidskeuze nader uit te leggen, of iets over onze acties te vertellen, barstte het publiek echter al los in een lekker ongegeneerde praatbende. Al vrij snel ging de discussie echter tussen twee mensen aan de ene kant en de rest van aanwezigen aan de andere. Die twee dissidentes zagen vrije arbeidskeuze niet zitten, en de meeste anderen wel. Helaas bleef de avond grotendeels bij een herhalen van argumenten tussen deze twee 'kampen'. Daardoor kwamen andere onderlinge verschillen (en dus eigenlijk de hele groep min twee) relatief weinig aan bod.

Op vrije arbeidskeuze zal ik niet ingaan, want dat kan een heel verhaal worden. Verbanden met feminisme zijn onder meer dat nu wereldwijd vrouwen veruit het meeste werk doen, maar het minst te zeggen hebben over de wereldsamenleving. Als elke samenleving een 'levensverzekering' zou hebben, bijvoorbeeld een garantie dat iedereen zonder mitsen en maren een inkomen kan krijgen, groot genoeg om redelijk van te kunnen leven, en ongeacht of je wilt werken, zou het voor vrouwen aanzienlijk makkelijker worden om, om maar eens wat te noemen, met mishandelende echtgenoten, uitbuitende sweatshop-bazen te breken, en iets voor zichzelf te beginnen.

Wat heeft dit alles met "carrièrefeminisme", het onderwerp van de avond, te maken? Welnu, het maken van carrière, waarmee trouwens helaas doorgaans bedoeld wordt een succesvolle loopbaan naar graai-maatstaven, heeft niets uit te staan met het verkrijgen van vrije arbeidskeuze, vrije levenskeuze, onafhankelijkheid - en om dergelijke dingen gaat het toch als mensen voor mensen, en dus ook vrouwen opkomen (feminisme). Daarbij dragen de meeste activiteiten die binnen het kader van 'carrières' gedaan worden alleen maar bij aan uitbuiting en onderdrukking - van vooral vrouwen. Iedereen-min-twee leek het hier wel ongeveer mee eens te zijn, bij De Sirenen. Eens

kijken hoe dit voor de rest van de wereld is!

Menno Sijtsma
© 2002